

Eva DE ROOVERE

Singer-songwriter

De Maand van de Spiritualiteit gaat nog tot eind oktober op zoek naar de eigenschappen en de zin van perfectie. Het bijbehorende boek *Ik is perfect*, geen essay dit jaar, maar een geheel van tien persoonlijke brieven, is van de hand van Eva DE ROOVERE (38). „Het pad dat we bewandelen, maakt ons uniek en dat is zoveel interessanter dan perfect.”

‘De hele wereld herleiden tot een scherm, dat is pas zweverig’

Jozefien VAN HUFFEL

Ze zit in een leesclub, Eva DE ROOVERE. „We kiezen een boek, prikken een datum en bespreken bij thee en koekjes wat we lezen”, legt ze uit. „Dat is fijn, want iedereen leest anders”, zegt ze. Zelf bleef ze bijvoorbeeld hangen bij een citaat van auteur Herman HESSE, over het volmaakte zijn dat God is en over hoe mensen daar een beetje dichterbij komen als ze hun mogelijkheden verwerklijken. Het fragment werd het openingscitaat voor *Ik is perfect*.

–U verbindt uw naam aan de Maand van de Spiritualiteit. Noemt u zichzelf spiritueel?

Ik doe nu tweeënhalve jaar aan transcendente meditatie, twee keer twintig minuten per dag. Dat is voor velen genoeg om me ‘spiritueel’ te noemen. De vraag naar wat ons overstijgt, boeit me echter al langer dan ik me herinner. Sinds ik mediteer, lijkt het antwoord dichterbij te komen.

Bij transcendente meditatie herhaal je in stilte een mantra die je van een leraar krijgt. Het helpt je om gedachten van het moment te negeren en de stilte voorbij de gedachtestroom naar boven te brengen. Ik ontdekte het via *Catching the Big Fish*, een boek van regisseur David Lynch, van wie ik fan ben. Hij beschrijft hoe we voortdurend aan de oppervlakte zwemmen, in een wirwar van kleine vissen, boten en boorplatformen. In dieper water is minder beweging, maar zijn de vissen groter. Dat zijn de ideeën die van waarde zijn en die je bovenhaalt door naar de stilte te zoeken. Ik denk dat elke religie er de weg naar wijst, of het nu door meditatie is of gebed.

–Wat zijn die ‘grote vissen’ voor u?

Ik besef nu beter dat ik enkel zaken wil doen waarmee ik dicht bij mezelf blijf. Dat is in de muziekwereld niet vanzelfsprekend, want de verleiding is groot om muziek te maken met het doel om op de radio gedraaid te worden, en niet meer om jezelf uit te drukken. Mensen raken met iets wat je meent en ze daarmee naar een concertzaal krijgen, is echter veel meer waard. Al een tijd geleden besefte ik dat er iets moest veranderen in mijn leven. Sindsdien maakte ik voor het eerst een Engelstalige plaat, ik woonde een tijd in Los Angeles en ik beëindigde mijn contract met de grote platenmaatschappij Universal. Dat was een harde leerschool,



Eva De Roovere: „Ik heb het gevoel dat ik even geleden begon aan het tweede deel van mijn leven.” © Kristof Ghyselinck

maar ook een interessante zoektocht, zowel muzikaal als persoonlijk.

Ik heb op een aantal vlakken het gevoel dat ik bezig ben aan het tweede deel van mijn leven. Mijn brief aan Jezus in *Ik is perfect* besluit ik met de gedachte dat ik nu pas besef hoe belangrijk dankbaarheid is. Voorheen voelde het alsof ik leefde omdat iemand me gewenst had en alsof ik het maar moest doen. Nu ben ik dankbaar dat ik de gelegenheid krijg iets met het leven te doen, of het nu lukt of niet.

„Via meditatie of gebed, elke religie toont de weg naar wat belangrijk is”

–Is uw nieuwe single, ‘Road to Liberty’, een gebed voor wie die kans niet ten volle krijgt?

Ik schreef het nummer samen met de Iers-Gentse singer-songwriter Daithi Rua, nadat we allebei weer te veel vreselijke beelden hadden gezien op televisie. Het begint met een kind dat God aanspreekt

en droomt van vrede. We dachten aan wat kinderen nu in de Arabische wereld allemaal meemaken. Ik schrijf *father* echter zonder hoofdletter, want het nummer verwijst ook naar afkomst en aanvaarding, onder meer van de weg die vorige generaties uittekenen. Ook de Brexit, bijvoorbeeld, kreeg vooral steun van oudere Britten, en geeft jongeren het gevoel dat iemand anders over hun toekomst beslist.

–In ‘Ik is perfect’ schrijft u ook naar uw hond, over vegetarisme. Is dat belangrijk voor u?

Ik stopte met vlees eten toen ik veertien was en begon er tien jaar geleden tegen mijn zin weer mee omdat een arts een tekort aan vitamine B12 vaststelde. Stom, want vitamines kun je ook op een andere manier aanvullen. Nu ben ik opnieuw vegetariër, vooral uit protest tegen de manier waarop we dieren behandelen. Ik denk dat we hun bewustzijn onderschatten. Wat mijn hond, Lhasa, allemaal aanvoelt, verbaast me geregeld. Ik snap dus niet waarom we nog zo massaal vlees consumeren. Dat hebben we toch niet nodig, we zijn toch geen jagers meer?

–„We zijn niet gewend zo’n beetje zweverig te praten”, klinkt het in een andere brief. Mag het wat meer zijn?

Slechts een selecte groep mensen vindt het normaal om te praten over wat ons te boven gaat. Anderen noemen dat „zweverig”, alsof het niets met de realiteit te maken heeft. Ik vind het echter veel zweveriger om op straat te lopen en enkel te zien wat er op je smartphone en de sociale media gebeurt, om de wereld te herleiden tot een scherm. Dat is pas niet echt. Mediteren en stilstaan bij spiritualiteit brengen me dichterbij wie ik echt ben. Het haalt me uit mijn hoofd en brengt me in mijn lichaam, met beide voeten op grond.

Eva De Roovere, *Ik is perfect*, Lannoo, Tielt, 2016, 96 blz., 12,50 euro, ISBN 978 94 0143 831 5 • Dit najaar treedt Eva De Roovere nog op in Mol, Deurne en Rotselaar. Info op www.evaderoovere.be.